C/2024/575

12.1.2024

Bekendmaking van een mededeling van de goedkeuring van een standaardwijziging van een productdossier voor een naam in de wijnsector als bedoeld in artikel 17, leden 2 en 3, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/33 van de Commissie

(C/2024/575)

Deze mededeling wordt bekendgemaakt overeenkomstig artikel 17, lid 5, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/33 van de Commissie ([1]).

MEDEDELING VAN DE GOEDKEURING VAN EEN STANDAARDWIJZIGING

“Landwein der Saar”

PGI-DE-A1289-AM01

Datum van mededeling: 19.10.2023

BESCHRIJVING VAN EN REDENEN VOOR DE GOEDGEKEURDE WIJZIGING

1. Beschrijving van de wijzigingen

a) *Beschrijving van de wijn/wijnbouwproducten en analytische en/of organoleptische kenmerken*

Het natuurlijke minimale alcoholgehalte en het natuurlijke minimale mostgewicht van “Landwein der Saar” staan vermeld in een afzonderlijk punt. De inhoud is ongewijzigd. De volgende zin over de kelderadministratie is ter verduidelijking toegevoegd: “Het mostgewicht in het vergistingsvat moet worden gedocumenteerd.”

Er wordt ook een organoleptische beschrijving van de verschillende producten gegeven.

b) *Afbakening van het gebied*

De afbakening van het gebied van de BGA “Landwein der Saar” is gewijzigd.

De afzonderlijke gemeenten, inclusief de kadastrale eenheden (“Gemarkungen”) zijn vermeld.

De precieze afbakening blijkt uit de kaarten met afgebakende wijnbouwpercelen in de bovengenoemde gemeenten, die op de website www.ble.de/eu-qualitaetskennzeichen-wein kunnen worden geraadpleegd.

Het gebied waarin Landwein mag worden geproduceerd, is gewijzigd. Tot nu toe was de productie van “Landwein der Saar” alleen toegestaan in het wijnbouwgebied van de Saar. De regels in dit verband zijn aangepast aan de wettelijke vereisten zodat het nu mogelijk is om “Landwein der Saar” ook te produceren in een ander gebied van dezelfde deelstaat of in een aangrenzende deelstaat:

“De productie van Landwein mag in een ander gebied plaatsvinden dan in het Landwein-producerende gebied waarin de druiven zijn geoogst en dat op het etiket wordt vermeld, voor zover dit productiegebied in dezelfde of een aangrenzende deelstaat ligt.”

c) *Wijndruivenrassen*

Tot dusver staan in punt 7 (voortaan punt 8) van het productdossier de volgende druivenrassen vermeld:

Witte wijnen

Arnsburger, auxerrois, bacchus, bronner, chardonnay, ehrenbreitsteiner, ehrenfelser, faberrebe, findling, gelber muskateller, goldriesling, grauer burgunder, grüner veltliner, huxelrebe, johanniter, juwel, kerner, kernling, merzling, morio-muskat, müller thurgau, muskat-ottonel, optima, ortega, perle, phoenix, prinzipal, regner, reichensteiner, rieslaner, roter elbling, eoter muskateller, roter traminer, saphira, sauvignon blanc, scheurebe, schönburger, solaris, weißer burgunder, weißer elbling, weißer riesling.

Rode en roséwijnen

([1]) PB L 9 van 11.1.2019, blz. 2.

Accent, acolon, blauer frühburgunder, blauer limberger, blauer portugieser, blauer spätburgunder, bolero, cabernet cortis, cabernet cubin, cabernet dorio, cabernet dorsa, cabernet mitos, cabernet sauvignon, dakapo, domina, dornfelder, dunkelfelder, merlot, müllerrebe, prior, regent, rondo, rubinet, saint-laurent, syrah.

WIJZIGINGEN

Voortaan luiden de kopjes "witte wijndruivenrassen" en "blauwe wijndruivenrassen" in plaats van "witte wijn" en "rode wijn en roséwijn".

De volgende rassen zijn toegevoegd:

Witte wijndruivenrassen:

"Adelfränkisch, albalonga, arinto, cabernet blanc, calardis blanc, chenin blanc, donauriesling, felicia, fernão pires, fidelio, gelber kleinberger, gelber orleans, Gm 4-46, Gm 6414-17, Gm 9224-2, Gm 9337-1, Gm 9620-5, goldmuskateller, grüner silvaner, grünfränkisch, gutenborner, helios, hibernal, muscaris, pamina, rinot, rosé chardonnay, roter gutedel, roter müller-thurgau, roter riesling, roter veltliner, sauvignac, sauvignon gris, sauvitage, savagnin blanc, siegerrebe, souvignier gris, viognier, weisser gutedel, weisser heunisch, We 86-708-86."

Blauwe wijndruivenrassen:

"Allegro, baron, blauer affenthaler, blauer elbling, blauer trollinger, blauer zweigelt, cabernet bordo, cabernet franc, cabernet jura, cabertin, divico, gamay noir, grenache noir, hartblau, kleiner fränkischer burgunder, lagrein, laurot, monarch, nebbiolo, palas, pinotin, pinot nova, piroso, primitivo, reberger, satin noir, schwarzer elbling, schwarzer urban, süssschwarz, tempranillo, touriga nacional, VB 91-26-5."

De volgende rassen zijn geschrapt:

Witte wijn:

"Merzling"

d) *Andere vereisten die zijn vastgesteld door een organisatie die de BOB/BGA beheert*

Zelfs na wijzigingen in de wetgeving blijft de volgende bepaling, die de bestaande wetgeving weerspiegelt, gehandhaafd: 100 % van de voor de productie van de wijn gebruikte druiven moet afkomstig zijn uit het gebied waaraan de Landwein zijn naam ontleent en het restsuikergehalte mag de maximaal toelaatbare waarden voor "halfdroog" niet overschrijden. Deze regels worden nu als eis vastgesteld door een organisatie die de BOB/BGA beheert (belangenvereniging) en vormen niet langer een eis op grond van de nationale wetgeving. Het percentage van 100 % wordt nu expliciet vermeld en er wordt naar verwezen in de lijst met het afgebakende gebied en de lijst met druivenrassen in het productdossier:

De formulering: ""Landwein der Saar" mag alleen worden gemaakt van druiven die afkomstig zijn van erkende wijngaarden en erkende wijnstokrassen."

wordt vervangen door: "100 % van de voor de productie van "Landwein der Saar" gebruikte druiven moet afkomstig zijn uit de in punt 4 genoemde gemeenten of kadastrale eenheden en van de in punt 8 genoemde erkende wijndruivenrassen."

Met betrekking tot de regel over het restsuikergehalte is het woord "Landwein" simpelweg gewijzigd in "Landwein der Saar".

e) *Controle-instanties*

In punt 11 van het productdossier is het faxnummer van de controle-instanties gewijzigd. Bovendien zijn de taken van de controle-instanties gecorrigeerd, aangezien de verantwoordelijkheid voor nieuwe aanplantingsvergunningen is overgedragen van de landbouwkamer van Rijnland-Palts naar het federaal instituut voor landbouw en voedselvoorziening (Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung).

f) *Overige*

Tekstuele wijzigingen conform EU-voorschriften: dit omvat alle wijzigingen die bedoeld zijn om rekening te houden met de huidige wetgeving. Hiertoe wordt verwezen naar de huidige wetgeving of wordt de betreffende passage geschrapt.

2. **Verantwoording van de wijziging**

a) *Beschrijving van de wijn/wijnbouwproducten en analytische en/of organoleptische kenmerken*

Het natuurlijke minimale alcoholgehalte en het natuurlijke minimale mostgewicht staan in een afzonderlijk punt vermeld om het productdossier te verduidelijken. Door de schrapping van de omzettingstabel is er geen rechtsgrondslag meer voor het aangeven van het natuurlijke minimale mostgewicht. Omdat producenten in de praktijk echter werken met de Öchslegrade (schaal voor mostgewicht), blijft dit in het productdossier staan. De vermelding van het natuurlijke minimale alcoholgehalte en de vermelding van het natuurlijke minimale mostgewicht worden daarom met het woord "en" aan elkaar gekoppeld. Daaruit blijkt duidelijk dat producenten zich aan zowel de waarde van het natuurlijke minimale alcoholgehalte als de waarde van het natuurlijke minimale mostgewicht moeten houden wanneer zij "Landwein der Saar" op de markt willen brengen. Om misverstanden met betrekking tot de kelderadministratie te voorkomen, heeft de belangenvereniging besloten om een zin toe te voegen waarin wordt verduidelijkt dat alleen het minimale mostgewicht moet worden vastgelegd in de wijnregisters.

De organoleptische beschrijvingen zijn sterker gedifferentieerd om beter recht te doen aan de verschillende producten.

b) *Afbakening van het gebied*

De beoogde gebiedsafbakening is niet willekeurig, maar is nodig om schadelijke gevolgen voor de wijn— en landbouw, de gemeenschap als geheel, de natuurlijke omgeving en de Saarstreek (het historisch gegroeide cultuurlandschap) te voorkomen.

Hieronder wordt de gebiedsafbakening nader toegelicht:

Omdat de gewasbeschermingsmaatregelen in de wijnbouw niet altijd verenigbaar zijn met andere teelten, is een aaneengesloten wijnbouwareaal nodig voor kwaliteitsborging.

Gewasbeschermingsmaatregelen die in de wijnbouw noodzakelijk zijn, zijn niet altijd verenigbaar met de eisen voor andere teelten. Een afwisseling van wijnbouwarealen en andere vormen van grondgebruik (zoals graslanden, akkerbouw, fruit— of groenteteelt) levert vaak problemen op, die zoveel mogelijk moeten worden vermeden:

— Hoe meer aaneengesloten een wijnbouwareaal is en hoe minder de wijnbouwarealen aan arealen met andere vormen van grondgebruik (akkerbouw, fruitteelt, graslanden enz.) grenzen, hoe geringer de nadelige gevolgen voor de productie en kwaliteit van de wijnen. Dit heeft te maken met de speciale exploitatievereisten van de wijnbouw, met name bij de gewasbescherming. Op veel traditionele wijnhellingen worden helikopters ingezet voor de besproeiing met gewasbeschermingsmiddelen, waarbij om technische en fysieke redenen een hoger driftrisico bestaat dan wanneer het sproeien vanaf de grond gebeurt. Voor een goede besproeiing met helikopters heeft het voordelen om in lange rechte stroken parallel aan het reliëf van de helling te sproeien. Daarvoor is een samenhangende wijngaard nodig.

Land— en wijnbouwers zijn verplicht om drift van gewasbeschermingsmiddelen naar andere teelten en niet-doeloppervlakken te voorkomen, onder meer door bepaalde afstanden aan te houden. De wijnstokken dicht bij de perceelsgrenzen van een wijnbouwareaal kunnen daarom niet worden besproeid, waardoor op die plek geen wijnbouw mogelijk is. Hetzelfde geldt voor akker— en graslanden en fruitteeltarealen die grenzen aan wijnbouwarealen. Versnipperde wijnbouw leidt dus tot economische schade voor alle exploitanten. Bij wijngaarden die met helikopters worden besproeid, is het probleem nog groter omdat de helikopter vanwege het hogere driftrisico extra veel afstand moet houden. Door de verplaatsing van wijnbouwarealen worden de voormalige wijnbouwarealen niet-doeloppervlakken, waarvan vervolgens afstand moet worden gehouden. De verplaatsing levert voor de overige wijnbouwarealen dus economisch nadeel op.

— Wanneer de middelen ondanks correcte toepassing verwaaien naar aangrenzende percelen met een ander grondgebruik, kan dit leiden tot ongewenste vegetatieve schade op het niet-doelareaal, of kwaliteitsvermindering of verlies van afzetmogelijkheden van het product vanwege bepaalde residuen van gewasbeschermingsmiddelen. De in de wijnbouw, akkerbouw en fruitteelt gebruikte gewasbeschermingsmiddelen vertonen soms aanzienlijke onderlinge verschillen, met name wat de toepassing ervan, de teeltspecifieke toelating en de wachttijden betreft. Zelfs als er goede werkmethoden worden gevolgd, kunnen deze middelen verwaaien naar naburige gewassen waarvoor ze niet zijn toegelaten. In dergelijke gevallen bestaat de mogelijkheid dat uit residuonderzoek op basis van nauwkeurige analysemethoden en lage maximumwaarden voor residuen blijkt dat de producten niet in de handel mogen worden gebracht. Dit soort gevallen komt in de praktijk geregeld voor. De veroorzaker kan aansprakelijk worden gesteld voor dit soort schade, en door het behouden van aaneengesloten wijnbouwarealen om het aantal perceelranden zo klein mogelijk te houden kan de wijnbouwer dergelijke problemen voorkomen.

Bescherming van de gemeenschap en de natuurlijke omgeving door teelt op steile hellingen

Steile wijngaarden dragen tegenwoordig in hoge mate bij aan de bescherming tegen erosie en uitspoeling. Terraswijngaarden en wijngaardmuren voorkomen dat oppervlaktewater via de kortste weg naar beneden wegloopt. Wijnstokken en beplanting stabiliseren de bodem en blijven door doorlopende onderhoudswerkzaamheden behouden. Een correcte exploitatie van de bodem zorgt voor een goede bodemstructuur en een hoge infiltratie van water in de bodem. Daarmee wordt erosie tot een minimum beperkt, wordt water bij hevige regenval gebufferd en wordt uitspoeling van voedingsstoffen (met name fosfaat) in het oppervlaktewater voorkomen. Zonder actieve exploitatie zouden de terrassen en muurtjes in verval raken. De bodem zou verruigen, minder vruchtbaar worden en qua structuur achteruitgaan. Dit zou leiden tot erosie, uitspoeling van grond en voedingsstoffen en aardverschuivingen bij zware regenval, wat gevaar voor omwonenden en het verkeer oplevert en schade veroorzaakt.

Veel exploitatie— en beschermingsmethoden in de wijnbouw zijn alleen mogelijk/effectief als ze in een aaneengesloten wijnbouwareaal worden toegepast.

— Behoedzame gewasbeschermingsstrategieën die kwalitatieve, ecologische en economische voordelen met zich meebrengen, zijn van belang om een duurzame productie van kwalitatief hoogwaardige wijnen te waarborgen.

— Sommige algemeen toegepaste methoden die al jarenlang bestaan, zoals de bestrijding van druivenbladrollers door middel van feromonen, werken alleen in een groot, aaneengesloten wijnbouwareaal. Alleen in die situatie kan deze techniek ter verstoring van de paring worden gebruikt om te voorkomen dat het ongedierte zich buiten het gebied voortplant en het wijnbouwareaal binnenvliegt. Dit is ook de enige manier om dure dubbele uithanging van dispensers aan de randen (grenzen met andere teelten, vormen van grondgebruik of andere begroeiing) te vermijden. Daar komt nog bij dat in het ontwikkelingsprogramma "Eulle" (milieumaatregelen, plattelandsontwikkeling, landbouw, voedsel) in Rijnland-Palts, dat voorziet in subsidies voor biotechnische gewasbeschermingsmethoden in de wijnbouw, alleen aaneengesloten arealen van minimaal 2 ha voor subsidie in aanmerking komen. Wanneer percelen door de omzetting van afzonderlijke wijnbouwarealen in akkerland kleiner dan deze 2 ha worden, zouden ook de resterende wijnbouwarealen niet meer voor een subsidie voor de bestrijding van druivenbladrollers met feromoonvallen in aanmerking komen, hetgeen financieel nadelig zou zijn voor de exploitanten. Momenteel is biotechnische gewasbescherming zonder financiële steun niet rendabel, met als gevolg dat er meer insecticiden worden gebruikt, wat weer ongunstig uitpakt voor de natuurlijke omgeving.

— Ook voor de bescherming van de rijpe druiven tegen vogelschade zijn aaneengesloten wijnbouwarealen zowel vanuit technisch als economisch oogpunt nodig, omdat alleen dergelijke arealen afdoende kunnen worden beschermd.

— Aaneengesloten wijnbouwarealen helpen ook om wildschade te voorkomen.

Voor de wijnbouw is het noodzakelijk om het wildbestand terug te dringen, omdat schade door wild aan wijngaarden in Rijnland-Palts niet automatisch wordt vergoed. Bovendien neemt door aaneengesloten wijnbouwarealen de kans op Afrikaanse varkenspest, waarvoor een meldplicht bestaat, af. Deze ziekte vormt een groot risico voor de veehouderij in Duitsland. In een aaneengesloten wijnbouwareaal is het eenvoudiger en goedkoper om het aantal wilde zwijnen terug te dringen dan in arealen met afwisselende teelten als wijnbouw, akkerbouw en fruitteelt, die schuilplaatsen en voedselbronnen bieden.

— Druppelirrigatie, een methode die vooral in jonge wijngaarden wordt toegepast voor de druiventeelt, wordt van steeds groter belang. Aaneengesloten wijnbouwarealen zijn een voordeel voor de aanleg en het gebruik van de daarvoor benodigde infrastructuur (waterbronnen, leidingen enz.). In dergelijke wijngaarden zijn zowel het gemeenschappelijk oppompen van water als het gezamenlijke gebruik van transport— en distributieleidingen efficiënter en goedkoper.

— De exploitatievoorwaarden in de wijnbouw verschillen van die van bijvoorbeeld de akkerbouw — met name op steile hellingen. Als er op deze arealen geen wijnbouw meer zou plaatsvinden, bestaat het gevaar dat het land verruigt omdat het niet geschikt is voor akkerbouw of voor gebruik als grasland. Op deze niet-geëxploiteerde arealen zouden spontaan planten (bv. bramen) kunnen opkomen, die fungeren als waardplant voor ongewenst ongedierte zoals de Aziatische fruitvlieg, waardoor de gezondheid en kwaliteit van de druiven op aangrenzende wijnbouwarealen in gevaar zou kunnen komen.

Het historisch gegroeide cultuurlandschap en het aanzien van het landschap met de traditionele wijngaarden geeft mede vorm aan het beeld van het Landwein-producerend gebied en de reputatie daarvan.

— De aaneengesloten wijnbouwarealen, die al eeuwenlang de loop van de rivier en de natuurlijke topografie volgen, kenmerken het aanzien van het landschap en zijn voor de inwoners van het gebied, de wijnbouwers van de regio, de wijnsector en ook de consumenten derhalve typerend voor het karakter van de wijnstreek.

— Als het land voor akkerbouw zou worden gebruikt, zou dat het aanzien van het landschap en dus ook het historisch gegroeide cultuurlandschap veranderen.

— Dit cultuurlandschap dient als decor voor wijnreclame en is een toeristische attractie. Het landschap waarborgt derhalve de economische basis van veel bedrijven in de toeristische sector, zoals de horeca. Als het gebied niet in het productdossier zou worden afgebakend, zou het land kunnen worden gebruikt voor akkerbouw. Hierdoor zouden veel traditionele wijngaarden, zoals reeds eerder beschreven, bedreigd worden door ongewenste verruiging, omdat ze op grond van hun geringe omvang, kenmerken en vaak slechte bereikbaarheid niet geschikt zijn voor ander gebruik dan voor de wijnbouw. Deze verruiging zou naast de milieugevolgen ook economische gevolgen hebben, omdat een dergelijk landschap er voor de meeste toeristen niet aantrekkelijk uitziet.

— Het karakter van de wijnstreek zorgt ervoor dat de BGA "Landwein der Saar" een positieve emotionele reactie teweegbrengt bij detailhandelaren en consumenten. Bij de koop en consumptie van "Saar"-wijn ziet de consument dit cultuurlandschap voor zich. Sommigen zullen dan terugdenken aan een vakantie en het prachtige landschap. Dit maakt de BGA "Landwein der Saar" onvervangbaar en uniek.

Om de eerder genoemde redenen heeft de exploitatie van wijngaarden op een aaneengesloten terrein allerlei voordelen voor de eigenaren en exploitanten van de wijngaarden, alsook voor het milieu en omwonenden. Daarom mag het aandeel van de nu al versnipperde wijngaarden, met de hierboven beschreven nadelen, niet toenemen.

Het gebied waar de productie van "Landwein der Saar" mag plaatsvinden, wordt in het productdossier dan ook niet nauwer omschreven dan wettelijk is toegestaan.

c) *Wijndruivenrassen*

De lijst van wijndruivenrassen moet alle rassen omvatten die in het wijnbouwgebied worden geteeld en tot dusver zijn geclassificeerd, aangezien deze variëteiten namelijk hun waarde in de regio al hebben bewezen. De wijnen die van deze rassen worden gemaakt, voldoen aan de eisen van het productdossier.

Voortaan worden de druivenrassen vermeld onder de kopjes "witte wijndruivenrassen" en "blauwe wijndruivenrassen" in plaats van "witte wijnen" en "rode wijn en roséwijnen" omdat de lijst van druivenrassen in het productdossier en niet het eindproduct bepaalt of een druivenras al dan niet mag worden geteeld.

De synoniemen zijn geschrapt omdat de lijst van druivenrassen in het productdossier in wezen een "aanplantingsvergunning" en geen etiketteringsvoorschrift vormt.

d) *Andere vereisten die zijn vastgesteld door een organisatie die de BOB/BGA beheert*

De nationale wetgeving bevat niet langer de 100 %-regel of de regel voor het restsuikergehalte. Deze worden daarom als eisen vastgesteld door een organisatie die de BOB/BGA beheert (belangenvereniging). De wijzigingen in de tekst (bv. de expliciete vermelding van het cijfer 100 %) zijn bedoeld om de inhoud van de oorspronkelijke bepaling te verduidelijken. De wijzigingen waren niet inhoudelijk van aard.

e) *Controle-instanties*

Het faxnummer is gewijzigd.

De correctie met betrekking tot nieuwe bevoegdheden is bedoeld om rekening te houden met de huidige wetgeving.

f) *Overige*

Om te voldoen aan de EU-voorschriften zijn er tekstuele wijzigingen doorgevoerd.

ENIG DOCUMENT

1. **Naam van het product**

Landwein der Saar

2. **Type geografische aanduiding**

BGA — Beschermde geografische aanduiding

3. **Categorieën wijnbouwproducten**

1. Wijn

4. **Beschrijving van de wijn(en)**

—

1. *Wijn — wit*

KORTE BESCHRIJVING

Afhankelijk van het druivenras of de samenstelling in een assemblage van druivenrassen, hebben de witte wijnen meestal fruitige toetsen van lokale pit-, steen— en citrusvruchten. Dit kan evenwel verdergaan tot groene, grasachtige en kruidige toetsen, met florale boventonen, honing en gedroogd fruit, afhankelijk van het druivenras. Het kleurenspectrum varieert meestal van lichtgeel met groene tinten tot goudgeel. Met pulp gefermenteerde witte wijnen kunnen ook een oranje kleur hebben, met roodachtige en bruine tinten. De witte wijnen kunnen ook een stabiele of, na schudden, merkbare natuurlijke troebelheid vertonen (die wordt veroorzaakt door bijvoorbeeld fermenterende gist, mostmoer of tannine— en kristalsediment). Vertroebeling die kunstmatig wordt gecreëerd door toevoeging van technische hulpstoffen of die wordt veroorzaakt door gebreken in de wijn, is echter niet toegestaan. De wijnen hebben over het algemeen een lichte tot gemiddelde body met een zuurgraad en zoetheid die passen bij de stijl. Afhankelijk van de wijnstijl zijn er ook tanninerijke en mildzure wijnen.

Het bouquet kan in mindere mate het typische karakter van het betreffende druivenras uitdrukken en een minder fruitig karakter hebben. Er kunnen ook opzettelijke oxidatieve, fenolische of reductieve tonen aanwezig zijn van delicate tot matige intensiteit.

Het natuurlijke alcoholgehalte mag door verrijking niet hoger zijn dan een totaal alcoholvolumegehalte van 11,5 % vol.

Voor analytische kenmerken waarvoor geen waarde is vermeld, geldt de toepasselijke wetgeving.

Algemene analytische kenmerken	
Maximaal totaal alcoholgehalte (in volumeprocent)	
Minimaal effectief alcoholgehalte (in volumeprocent)	
Minimale totale zuurgraad	
Maximaal gehalte aan vluchtige zuren (in milli-equivalent per liter)	
Maximaal totaalgehalte aan zwaveldioxide (in milligram per liter)	

2. *Wijn — rosé; blanc de noir*

KORTE BESCHRIJVING

De rosé— en blanc de noir-wijnen worden gemaakt van zacht geperste blauwe wijndruivenrassen. De roséwijnen variëren meestal in kleur van lichtroze tot roze tot felrood met mogelijke bruine tinten, terwijl de blanc de noir-wijnen de kleur van witte wijn hebben. Vanwege de gelijkenissen met de productie van witte wijn, zijn vooral de fruitige toetsen van bessen en citrusvruchten dominant. Met hun over het algemeen hogere zuurgraad, delicate tannines, laag alcoholgehalte en een vleugje restzoet lijken de roséwijnen qua smaak meer op witte wijnen. De wijnen kunnen een grotere verscheidenheid aan aroma's en kleuren vertonen, evenals een stabiele of, na schudden, merkbare natuurlijke troebelheid (die wordt veroorzaakt door bijvoorbeeld fermenterende gist, mostmoer of tannine— en kristalsediment). Vertroebeling die kunstmatig wordt gecreëerd door toevoeging van technische hulpstoffen of die wordt veroorzaakt door gebreken in de wijn, is echter niet toegestaan.

Het natuurlijke alcoholgehalte mag door verrijking niet hoger zijn dan een totaal alcoholvolumegehalte van 11,5 % vol.

Voor analytische kenmerken waarvoor geen waarde is vermeld, geldt de toepasselijke wetgeving.

Algemene analytische kenmerken	
Maximaal totaal alcoholgehalte (in volumeprocent)	
Minimaal effectief alcoholgehalte (in volumeprocent)	
Minimale totale zuurgraad	
Maximaal gehalte aan vluchtige zuren (in milli-equivalent per liter)	
Maximaal totaalgehalte aan zwaveldioxide (in milligram per liter)	

3. *Wijn — rood*

KORTE BESCHRIJVING

Afhankelijk van het druivenras of de samenstelling in een assemblage van druivenrassen, hebben de rode wijnen een bouquet dat meestal gedomineerd wordt door fruitige toetsen van lokale steenvruchten en bessen, maar ook van geconserveerd en gedroogd fruit. Er kunnen ook groene en kruidige boventonen zijn. Het kleurenspectrum varieert van een bleek tot gemiddeld intens rood tot donker violet met af en toe intens bruine tinten. De wijnen kunnen ook een stabiele of, na schudden, merkbare natuurlijke troebelheid vertonen (die wordt veroorzaakt door bijvoorbeeld fermenterende gist, mostmoer of tannine— en kristalsediment). Vertroebeling die kunstmatig wordt gecreëerd door toevoeging van technische hulpstoffen of die wordt veroorzaakt door gebreken in de wijn, is echter niet toegestaan. De wijnen hebben meestal een lichte tot volle body en worden over het algemeen gekenmerkt door een milde tot merkbare zuurgraad. Het tanninespectrum varieert van nauwelijks merkbare tot zeer dominante tannines die ook groene boventonen kunnen vertonen.

Het natuurlijke alcoholgehalte mag door verrijking niet hoger zijn dan een totaal alcoholvolumegehalte van 12 % vol.

Voor analytische kenmerken waarvoor geen waarde is vermeld, geldt de toepasselijke wetgeving.

Algemene analytische kenmerken	
Maximaal totaal alcoholgehalte (in volumeprocent)	
Minimaal effectief alcoholgehalte (in volumeprocent)	
Minimale totale zuurgraad	
Maximaal gehalte aan vluchtige zuren (in milli-equivalent per liter)	
Maximaal totaalgehalte aan zwaveldioxide (in milligram per liter)	

4. *Rotling*

KORTE BESCHRIJVING

Afhankelijk van het druivenras hebben de rotling-wijnen doorgaans een wat fletse tot dieprode kleur. Het aroma is over het algemeen fruitig, soms delicaat kruidig. Afhankelijk van het gebruikte druivenras kan het fruitige karakter variëren. De wijnen hebben doorgaans een delicate tot volle smaak en een meestal frisse zuurstructuur. De wijnen kunnen een grotere verscheidenheid aan aroma's en kleuren vertonen, evenals een stabiele of, na schudden, merkbare natuurlijke troebelheid (die wordt veroorzaakt door bijvoorbeeld fermenterende gist, mostmoer of tannine— en kristalsediment). Vertroebeling die kunstmatig wordt gecreëerd door toevoeging van technische hulpstoffen of die wordt veroorzaakt door gebreken in de wijn, is echter niet toegestaan.

Het natuurlijke alcoholgehalte mag door verrijking niet hoger zijn dan een totaal alcoholvolumegehalte van 11,5 % vol.

Voor analytische kenmerken waarvoor geen waarde is vermeld, geldt de toepasselijke wetgeving.

Algemene analytische kenmerken	
Maximaal totaal alcoholgehalte (in volumeprocent)	
Minimaal effectief alcoholgehalte (in volumeprocent)	
Minimale totale zuurgraad	
Maximaal gehalte aan vluchtige zuren (in milli-equivalent per liter)	
Maximaal totaalgehalte aan zwaveldioxide (in milligram per liter)	

5. **Wijnbereidingsprocedés**

5.1. *Specifieke oenologische procedés*

1.

Specifiek oenologisch procedé

De toepasselijke wetgeving is van toepassing.

2.

Toepasselijke beperkingen op de wijnbereiding

De toepasselijke wetgeving is van toepassing.

3.

Teeltmethode

De toepasselijke wetgeving is van toepassing.

5.2. *Maximumopbrengsten*

1. Maximale opbrengst per hectare

150 hectoliter per hectare

6. **Afgebakend geografisch gebied**

Producten die de beschermde geografische aanduiding "Landwein der Saar" mogen dragen, moeten afkomstig zijn van afgebakende wijngaarden die tot de volgende gemeenten en gemeentedistricten behoren: Ayl (Ayl (2740), Biebelhausen (2741)), Irsch (2711), Kanzem (2757), Kastel-Staadt (2713), Konz (Filzen (2770), Kommlingen (2773), Konz (2771), Könen (2769), Krettnach (2774), Niedermennig (2772), Oberemmel (2775)), Ockfen (2739), Pellingen (2776), Saarburg (2737), Schoden (2742), Serrig (2712), Wawern (Trier-Saarburg) (2758) en Willtingen (2756).

De precieze afbakening blijkt uit de kaarten met afgebakende wijnbouwpercelen in de bovengenoemde gemeenten, die op de website www.ble.de/eu-qualitaetskennzeichen-wein kunnen worden geraadpleegd.

De productie van Landwein mag in een ander gebied plaatsvinden dan in het Landwein-producerende gebied waarin de druiven zijn geoogst en dat op het etiket wordt vermeld, voor zover dit productiegebied in dezelfde of een aangrenzende deelstaat ligt.

7. **Wijndruivenras(sen)**

Accent

Acolon

Adelfränkisch — Grüner Adelfränkisch

Albalonga

Alegrillo negro

Arinto

Arnsburger

Auxerrois — Auxerrois Blanc, Pinot Auxerrois

Bacchus

Baron

Blauer Affenthaler

Blauer Elbling — Willbacher

Blauer Frühburgunder — Pinot Noir Précoce, Pinot Madeleine, Madeleine Noir, Frühburgunder, Pinot Madelaine

Blauer Limberger — Lemberger, Blaufränkisch, Limberger

Blauer Portugieser

Blauer Spätburgunder

Blauer Trollinger — Trollinger, Vernatsch

Blauer Zweigelt — Zweigeltrebe, Rotburger, Zweigelt

Bolero

Bronner

Cabernet Blanc

Cabernet Bordo

Cabernet Cortis

Cabernet Cubin

Cabernet Dorio

Cabernet Dorsa

Cabernet Franc

Cabernet Jura

Cabernet Mitos

Cabernet Sauvignon

Cabertin

Calardis Blanc

Chardonnay

Chenin Blanc

Dakapo

Divico

Domina

Donauriesling

Dornfelder

Dunkelfelder

Ehrenbreitsteiner

Ehrenfelser

Faberrebe

Felicia

Fernao Pires

Fidelio

Findling

Gamay Noir

Gelber Kleinberger

Gelber Muskateller
Gelber Orleans — Orleans
Gm 4-46
Gm 6414-17
Gm 9224-2
Gm 9337-1
Gm 9620-5
Goldmuskateller — Muskateller
Goldriesling
Grenache Noir — Grenache
Grüner Silvaner — Silvaner, Sylvaner
Grüner Veltliner — Veltliner
Grünfränkisch
Gutenborner
Hartblau
Helios
Hibernal
Huxelrebe — Huxel
Johanniter
Juwel
Kerner
Kernling
Kleiner Frankischer Burgunder — Burgunder fränkisch Kleiner
Lagrein — Blauer Lagrein, Lagrain
Laurot
Merlot
Monarch
Morio Muskat
Muscaris
Muskat Ottonel — Muskat-Ottonel
Müller Thurgau — Rivaner
Müllerrebe — Schwarzriesling, Pinot Meunier
Nebbiolo
Optima 113 — Optima
Ortega
Palas
Pamina
Perle
Phoenix — Phönix
Pinot Nova
Pinotin
Piroso
Primitivo — Zinfandel, Blaucher Scheuchner
Prinzipal

Prior
Reberger
Regent
Regner
Reichensteiner
Rieslaner
Rinot
Rondo
Rosé Chardonnay — Chardonnay, Rosa Chardonnay, Chardonnay Rosé
Roter Elbling — Elbling Rouge
Roter Gutedel — Chasselas Rouge, Fendant Rouge
Roter Muskateller — Muskateller, Muscat, Moscato
Roter Müller-Thurgau
Roter Riesling
Roter Traminer — Clevner, Traminer
Roter Veltliner
Rubinet
Ruländer — Pinot Grigio, Grauburgunder, Grauer Burgunder, Pino Gris
Saint Laurent — St. Laurent, Sankt Laurent
Saphira
Satin Noir
Sauvignac
Sauvignon Blanc — Muskat Silvaner
Sauvignon Gris
Sauvitage
Savagnin Blanc — Weißer Traminer
Scheurebe
Schwarzer Elbling — Pinot Salomon
Schwarzer Urban
Schönburger
Siegerrebe
Solaris
Souvignier Gris
Syrah
Süßschwarz
Tempranillo
Thouriga nacional
VB 91-26-5
Veritage
Viognier
Weißer Burgunder — Pinot Bianco, Weißburgunder, Pinot Blanc
Weißer Elbling — Elbling, Kleinberger
Weißer Gutedel — Chasselas Blanc, Fendant Blanc, Fendant
Weißer Heunisch — Heunisch

Weißer Riesling — Riesling renano, Rheinriesling, Klingenberger, Riesling

8. **Beschrijving van het (de) verband(en)**

Geldt voor alle producten

Het gebied waar Landwein der Saar wordt geproduceerd (Konz tot Serrig) omvat twee natuurlijke regio's. Het grootste deel van het wijnbouwgebied ligt in de natuurlijke regio Saarburger Saartal. Aan de oostflank gaat dit gebied over in de natuurlijke regio Irsch-Wiltinger Hunsrückrand, dat met zijn steile hellingen de laagvlakte van het Saardal verbindt met de hoogvlakten van de Saar-Ruwer-Hunsrück. Er zijn ook nog steeds wijngaarden te vinden in de Irsch-Wiltinger Hunsrückrand. Langs de Saarrivier bevinden de wijnbouwgebieden zich op een hoogte van ongeveer 135 m tot 380 m boven zeeniveau (de gemiddelde hoogte is 230 m boven zeeniveau). Rekening houdend met alle wijngaarden in het gebied waar Landwein der Saar wordt geproduceerd, bedraagt de gemiddelde hellingsgraad 23 %. De wijngaarden zijn hoofdzakelijk ZO-ZZW-gericht (ongeveer 75 %) en voor het wijnbouwareaal als geheel is de gemiddelde oriëntatie van de wijngaarden 200° (ZZW).

Het gebied waar Landwein der Saar wordt geproduceerd bestaat voor het overgrote deel uit paleozoïsche leisteen. Riviersedimenten zijn alleen te vinden op de bodem van het Saardal en op de rivierterrassen, waar ze het paleozoïsche gesteente (uit het devoon) bedekken. Aan de meest westelijke kant van het gebied waar Landwein der Saar wordt geproduceerd is ook mesozoïsch gesteente te vinden. Er wordt echter bijna geen wijn verbouwd op deze buntsandstein. Bijgevolg zijn de wijnstokken in de Saar grotendeels geworteld in bodems met gesteente uit het devoon. De bodems die gevormd zijn op leisteen uit het devoon zijn voornamelijk basenarme tot basenrijke bruine bodems.

Hier en daar is ook colluvium van herverdeeld bodemmateriaal uit het devoon te vinden. Op de deels met klei bedekte pleistocene rivier— en terrassedimenten hebben zich regosolen, luvisolen en pseudogleybodems gevormd. Deze komen echter maar in beperkte mate voor in het gebied waar Landwein der Saar wordt geproduceerd. Basenarme bruine bodems van buntsandstein zijn zeer zeldzaam. Zij zijn goed voor minder dan 0,5 % van alle wijngaarden. Ondanks de diep geploegde voren voor de wijnbouw, is het natuurlijke bodemtype vaak nog herkenbaar.

Het Saardal en de valleien van de bijrivieren onderscheiden zich door hun beschermde ligging als gebieden met gunstige thermische omstandigheden in vergelijking met het hoogland van de Hunsrück. De gemiddelde temperatuur van de wijngaarden in het hele gebied waar Landwein der Saar wordt geproduceerd bedraagt ongeveer 9,5 °C. Tijdens het groeiseizoen bedraagt de gemiddelde temperatuur ongeveer 14,0 °C. De wijngaarden in het gebied waar Landwein der Saar wordt geproduceerd ontvangen gemiddeld ongeveer 775 mm neerslag. Gemiddeld valt ongeveer 480 mm van die neerslag, oftewel 60 %, tijdens het groeiseizoen. De wijnstokken worden in het groeiseizoen blootgesteld aan directe zonnestraling van gemiddeld 679 000 Wh/m^2.

9. **Andere essentiële voorwaarden (verpakking, etikettering, andere vereisten)**

Rechtskader:

Nationale wetgeving

Soort aanvullende voorwaarde:

Aanvullende bepalingen betreffende etikettering

Beschrijving van de voorwaarde:

100 % van de voor de productie van "Landwein der Saar" gebruikte druiven moet afkomstig zijn uit de in punt 4 van het productdossier genoemde gemeenten of kadastrale eenheden en van de volgens punt 8 van het productdossier toegestane wijndruivenrassen.

Het restsuikergehalte van een wijn die als "Landwein der Saar" in de handel wordt gebracht, mag de maximaal toelaatbare waarde voor de vermelding "halfdroog" niet overschrijden.

Link naar het productdossier

http://www.ble.de/eu-qualitaetskennzeichen-wein